

۱۴- درود فرستادن به پیروان پیامبران

دعای چهارم صحیفه سجادیه کامله

اللَّهُمَّ وَاتَّبِعْ الرُّسُلَ وَمُصَدِّقُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ بِالْغَيْبِ عِنْدَ مُعَارَضَةِ الْمُعَانِدِينَ لَهُمْ بِالتَّكْذِيبِ، وَالْأَشْتِيَاقِ إِلَى
الْمُرْسَلِينَ بِحَقَائِقِ الْإِيمَانِ،

خداوندا، (درود فرست بر) پیروان رسولان و ایمان آورندگان به آنها از اهل زمین در پنهانی هنگام مخالفت معاندان با آنان به تکذیب، و مشتاقان به پیامبران با حقایق ایمان،

فِي كُلِّ دَهْرٍ وَزَمَانٍ، أَرْسَلْتَ فِيهِ رَسُولًا وَأَقَمْتَ لِأَهْلِهِ دَلِيلًا، مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ أُمَّةٍ
الْهُدَى، وَقَادَةَ أَهْلِ التُّقَى عَلَى جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ، فَأَذْكُرُهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَةٍ وَرِضْوَانٍ.

در هر عصر و روزگاری که در آن پیامبری را فرستادی و برای اهل آن، راهنمایی قرار دادی، از روزگار آدم تا محمد - درود خداوند بر او و خاندانش باد- از امامان هدایت و پیشوایان اهل تقوا، که بر همه آنان سلام باد، پس تو از نزد خود یاد کن آنان را به مغفرت و رضوان.

اللَّهُمَّ وَأَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِينَ أَحْسَنُوا الصَّحَابَةَ، وَالَّذِينَ أَبْلَوْا الْبَلَاءَ الْحَسَنَ فِي نَصْرِهِ، وَكَانَفُوهُ وَأَسْرَعُوا إِلَى
وَفَادَتِهِ، وَسَابَقُوا إِلَى دَعْوَتِهِ، وَأَسْتَجَابُوا لَهُ حَيْثُ أَسْمَعَهُمْ حُجَّةَ رِسَالَتِهِ، وَفَارَقُوا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ فِي إِظْهَارِ كَلِمَتِهِ،
وَقَاتَلُوا الْأَبَاءَ وَالْأَبْنَاءَ فِي تَثْبِيتِ نُبُوَّتِهِ،

خداوندا، و درود فرست بر اصحاب محمد، به ویژه آنانکه همراهی اش را نیکو داشتند و آنان که آزمایش خوبی دادند در یاری اش و او را حمایت کردند و برای رسیدن به خدمتش شتافتند، و به سوی دعوتش بر یکدیگر سبقت گرفتند، و او را اجابت کردند آنگاه که حجت رسالت هایش را به آنان رساند و جدا شدند از همسران و فرزندان خود برای آشکار کردن دعوتش و با پدران و فرزندان خود جنگیدند در راه استحکام نبوتش،

وَأَنْتَصَرُوا بِهِ، وَمَنْ كَانُوا مُنْطَوِينَ عَلَى مَحَبَّتِهِ يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ فِي مَوَدَّتِهِ، وَالَّذِينَ هَجَرْتَهُمُ الْعَشَائِرُ إِذْ تَعَلَّفُوا
بِعُرْوَتِهِ وَأَنْتَمَّتْ مِنْهُمْ الْقَرَابَاتُ إِذْ سَكَنُوا فِي ظِلِّ قَرَابَتِهِ.

و به او پیروزی جستند، و آنان که به محبتش آمیخته گشتند و امیدوار تجارتی بودند که کسادی نداشت، در مودتش و آنان که طایفه ایشان از آنها دور شدند آنگاه که به دامن آن حضرت آویختند و خویشاوندان ترکشان نمودند آنگاه که در سایه نزدیکی اش اقامت گزیدند.

فَلَا تَنْسَ لَهُمُ اللَّهُمَّ مَا تَرَكُوا لَكَ وَفِيكَ، وَأَرْضِهِمْ مِنْ رِضْوَانِكَ وَبِمَا حَاشُوا الْخَلْقَ عَلَيْكَ وَكَانُوا مَعَ رَسُولِكَ دُعَاءَ لَكَ إِلَيْكَ وَأَشْكُرُهُمْ عَلَى هَجْرِهِمْ فِيكَ دِيَارَ قَوْمِهِمْ، وَخُرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ الْمَعَاشِ إِلَى ضِيقِهِ، وَمَنْ كَثُرَتْ فِي إِعْرَازِ دِينِكَ مِنْ مَظْلُومِهِمْ.

خداوندا، برای آنان فراموش شده مگذار آنچه را برای تو و در راه تو از دست دادند، و آنان را از رضوانت خشنود فرما و به سبب آنچه مردم را بر دین تو فراهم آوردند و همراه پیامبرت دعوت کننده برای تو و به سوی تو بودند و آنان را پاداش بده، برای دور شدن شان از سرزمین خویشان خود به خاطر تو و خارج شدن شان از فراخی زندگی به سوی تنگی آن، و آنان که در راه عزت بخشیدن به دینت از ستمدیدگان فراوان ساخته‌ای.

اللَّهُمَّ وَأَوْصِلْ إِلَى التَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ، ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ خَيْرَ جَزَائِكَ، الَّذِينَ قَصَدُوا سَمْتَهُمْ، وَتَحَرَّوْا وَجْهَتَهُمْ، وَمَضَوْا عَلَى شَاكِلَتِهِمْ لَمْ يَتْنِهِمْ رَبِّبٌ فِي بَصِيرَتِهِمْ، وَلَمْ يَخْتَلِجْهُمْ شَكٌّ فِي قَفْوِ أَثَارِهِمْ، وَالْإِتِّمَامِ بِهِدَايَةِ مَنَارِهِمْ، مُكَانِفِينَ وَمَوَازِرِينَ لَهُمْ، يَدِينُونَ بِدِينِهِمْ، وَيَهْتَدُونَ بِهَدْيِهِمْ، يَتَفَقَّهُونَ عَلَيْهِمْ، وَلَا يَتَّهِمُونَهُمْ فِيمَا آدَوْا إِلَيْهِمْ.

خداوندا، و برسان به پیوستگان به آنان به نیکی، آنانکه «می‌گویند پروردگارا ما را بیامرز و برادران ما را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند» بهترین پاداشت را، آنان که مسیر آنان را قصد کردند و به طرفی که آنان رفتند روی آوردند و بر شیوه آنان گذشتند، نه تردیدی در بصیرت، آنان را باز داشت و راه نیافت شکی در پیروی از آثارشان به دلشان و اقتدا به هدایت نورانیت شان، یاری دهنده و مددکار به آنان بودند، معتقد بودند به دین شان، و هدایت می‌شدند به هدایت شان، با آنها توافق داشتند، و در آنچه به آنها رساندند متهم شان نمی‌کردند.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى التَّابِعِينَ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَعَلَى أَرْوَاجِهِمْ، وَعَلَى ذُرِّيَّاتِهِمْ، وَعَلَى مَنْ أَطَاعَكَ مِنْهُمْ، صَلَاةً تَعَصِمُهُمْ بِهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ، وَتَفْسَحُ لَهُمْ فِي رِيَاضِ جَنَّتِكَ، وَتَمْنَعُهُمْ بِهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ، وَتُعِينُهُمْ بِهَا عَلَى مَا اسْتَعَانُوكَ عَلَيْهِ مِنْ بَرٍّ، وَتَقِيَهُمْ طَوَارِقَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا طَارِفًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ، وَتَبَعَهُمْ بِهَا عَلَى اعْتِقَادِ حُسْنِ الرَّجَاءِ لَكَ، وَالطَّمَعِ فِيمَا عِنْدَكَ،

خداوندا و درود فرست بر تابعین از امروز، تا روز قیامت و بر همسران آنان و فرزندان شان و بر هر کسی که از آنان تو را فرمان برده باشند، درودی که نگهداری آنان را به وسیله آن از معصیت، و فراخی دهی آنان را در باغ‌های بهشت، و به وسیله آن آنها را باز داری از مکر شیطان، و به وسیله آن آنان را یاری دهی بر آنچه از نیکی از تو یاری جسته باشند و محافظت کنی آنان را از حوادث ناگهانی در شب و روز مگر اتفاقی که به خیر پیش آید، و آنها را به وسیله آن برسانی به اعتقاد امید نیکو نسبت به تو و طمع به آنچه نزد تو است.

وَتَرَكَ التُّهْمَةَ فِيمَا تَحْوِيهِ أَيْدِي الْعِبَادِ، لِيَتَرُدَّهُمْ إِلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ، وَتُزَهِّدَهُمْ فِي سَعَةِ الْعَاجِلِ، وَتُحَبِّبَ إِلَيْهِمُ الْعَمَلَ لِلْآجِلِ، وَالْإِسْتِعْدَادَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَتَهَوِّنَ عَلَيْهِمْ كُلَّ كَرْبٍ يَحُلُّ بِهِمْ يَوْمَ خُرُوجِ الْأَنْفُسِ مِنْ أَبْدَانِهَا، وَتُعَافِيَهُمْ مِمَّا تَقَعُ بِهِ الْفِتْنَةُ مِنْ مَحْدُورَاتِهَا، وَكَبَّةِ النَّارِ وَطُولِ الْخُلُودِ فِيهَا، وَتُصَيِّرَهُمْ إِلَى أَمْنٍ مِنْ مَقِيلِ الْمُتَّقِينَ.

و ترک تهمت در مورد آنچه وجود دارد در دست بندگان، تا آنان را به اشتیاق نسبت به آنچه نزد توست و هراس از تو بازگردانی و آنها را زاهد گردانی نسبت به فراخی دنیای گذران و محبوب نمایی عمل برای آینده را نزد آنان، و آماده شدن برای آنچه پس از مرگ خواهد بود و بر آنها آسان سازی اندوهی را که به آنان دست می‌دهد در روز خارج شدن جان‌ها از بدن‌ها، و آنها را عافیت بخشی از آنچه فتنه، آنها را بدان گرفتار سازد، و از شدت آتش و طولانی شدن جاودانگی در آن، و آنان را به جای امنی از جای آسایش متقیان برسانی.